

A Debreceni Ítéltábla a REAL-HOLDING FELSZÁMOLÓ, VAGYONKEZELŐ, IPARI ÉS SZOLGÁLTATÓ Kft. (CÍME; felszámolóbiztos: Fórián Csaba) felszámolószervezet megbízásából eljár Miskolci 2. számú Ügyvédi Iroda (CÍME; ügyintéző: Dr. Nagy Zsuzsanna ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE (FELPERES CÍME; Cg.; adószáma:.) felperesnek -, a Dr. Szabó János Ügyvédi Iroda (CÍME; ügyintéző: Dr. Szabó János ügyvéd) által képviselt alperes neve (ALPERES CÍME) alperes ellen, szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében, a Miskolci Törvényszék 2012. április 2. napján meghozott 23.G.40.037/2012/3. számú ítéletével szemben, a felperes által 4. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 2 500 000 (Kettőmillió-ötszázezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

Az KÉRELMEZŐ NEVE 2010. június 30-án a Megyei Bíróság előtt **ÜGYSZÁM.** szám alatt felszámolási eljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztett elő. A felperes gazdálkodó szervezetet a megyei bíróság nyilatkozattételre a felperes által 2010. július 19. napján átvett végzésével hívta fel. A megyei bíróság 2010. szeptember 7. napján meghozott 3. sorszám alatti végzésével megállapította a felperes fizetésektelenségét, elrendelte a felszámolási eljárást és kijelölte a felszámolószervezetet, amely végzést a felperes képviselője 2010. szeptember 17. napján vett át.

A felperes az alperessel kötött **SZERZŐDÉSSZÁM** számon nyilvántartott keretjellegű hitelszerződését 2010. július 30-án követelésen fennálló zálogjoggá alakította át, amelynek megfelelően a korábban létrejött szerződéseik is módosításra kerültek. A közzétett és megindult felszámolási eljárás során az alperes, mint hitelező az igényét bejelentette a felszámolószervezetnek, egyben mellékletként csatolta a felperessel megkötött szerződéseit, így a **SZERZŐDÉSSZÁM** szám alatti követelésen fennálló zálogjog-alapításra vonatkozó szerződést is. Az okiratokat a felszámolószervezet 2010. október 27. napján vette át. A felszámolás kezdő időpontját követően a felperes adós gazdálkodó szervezet volt ügyvezetője az adatszolgáltatási kötelezettségét folyamatosan teljesítette és ezt az eseménysort a 2010. december 6. napján keltezett feljegyzésben is megállapították.

A felperes a 2011. február 27. napján előterjesztett kereseti kérelmében „A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról” szóló, 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 40.§-a (1) bekezdésének c) pontjára hivatkozással azt kérte, hogy a bíróság a peres felek között 2010. július 30. napján létrejött **SZERZŐDÉSSZÁM** szám alatti „Követelésen fennálló zálogjog alapítása” elnevezésű zálogszerződés érvénytelenségét állapítsa meg. Arra hivatkozott, hogy a módosító okirat tárgya alapján megállapítható, hogy a létrejött ügylet az alperesnek mint hitelezőnek az előnyben részesítését célozta, mert a felperes mint zálogkötelezett rendes gazdálkodásának körében a szerződés hatályba lépésekor fennálló és jövőben keletkező összes követelésére és járulékaire kiterjed a követelésen alapuló zálogjog alapítása, ezáltal a felperes valamennyi hitelezőjével szemben előnyt élvez az alperes a felszámolási eljárás során.

Az alperes a kereseti kérelem elutasítását kérte.

Mindenekelőtt arra hivatkozott, hogy a felperes a Cstv. 40.§-ának (1) bekezdésében foglalt keresetindítási határidőt elmulasztotta, ugyanis a hitelezői igényéről és ezzel összefüggésben az érintett szerződésről 2010. október 27. napján tudomást szerzett. Álláspontja szerint a szerződéskötés időpontján túl figyelembe kellett volna vennie a felperesnek, hogy több mint tíz éve folyamatosan hitelkapcsolatban áll vele és a felek a köztük 2001. november 22. napján létrejött keretszerződés terhére több egyedi hitelszerződést kötöttek az üzleti igényeknek megfelelően, amelyeket a lejáratok tekintetében többször módosítottak. Állította, hogy nem volt tudomása a felperes ellen kezdeményezett felszámolási eljárásról.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Megállapította, nem volt vitás a perben, hogy a kereset benyújtásának időpontjában a felszámolószervezet a Cstv. 40.§-ának (1) bekezdésében rögzített 90 napos megtámadási határidőt elmulasztotta, ugyanis az a hitelezői igény bejelentésével 2010. október 27. napján kezdődött meg. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a hitelezői igény érvényesítéséhez szükséges összes szerződést, így a perben támadott zálogszerződést is csatolta és ekkor a gondos eljárást elősegítő ügyvitelnek megfelelően a felszámolószervezet azt megvizsgálhatta és a kereseti kérelmet benyújthatta volna. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra is, hogy a perben tanúként kihallgatott volt felperesi ügyvezető vallomásából meg lehetett állapítani, hogy 2010. december 6-án már egy folyamatot zártak le a felek, ugyanis az ügyvezető általi adatszolgáltatás már 2010. október 10. napjától megkezdődött, ezért téves a felperesnek az a hivatkozása, hogy a határidő számára csak 2010. december 30. napján vette kezdetét. Arra figyelemmel, hogy a felperes vonatkozásában az elévülés nyugvásának tényét nem lehetett megállapítani, az elsőfokú bíróság a határidő elmulasztása miatt - érdemben - ítélettel a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben a sérelmezett határozat megváltoztatását és az alperes keresete szerinti, valamint perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy téves az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy az alperes hitelezői igényének 2010. október 27. napján történt bejelentésétől számít a Cstv-ben előírt 90 napos határidő. Rámutatott arra, hogy a Cstv. 46.§-ának (6) bekezdése alapján a felszámoló az (5) bekezdés b) pontja szerinti

határidőben bejelentett követeléseket a bejelentési határnapot követő 45 napon belül (mely az adott esetben 2010. december 11. napján telt le) köteles felülvizsgálni, az érdekeltekkel egyeztetni és a vitathatónak minősített igényeket elbírálás végett 15 munkanapon belül a felszámolást elrendelő bíróságnak megküldeni. Álláspontja szerint nem várható el, hogy a felszámoló a hitelezői igény beérkezésének napján, adott esetben 2010. október 27-én az alperes által benyújtott hitelezői igény mellékletét képező több száz oldalas szerződéseket még aznap felülvizsgálja és egyeztessen. Utalt arra is, hogy a Cstv. 40.§-ának (1) bekezdésében írt 90 napos határidő anyagi jogi határidő, és a Ptk. elévülésre vonatkozó szabályai szerint, ha a követelést menthető okból nem lehet érvényesíteni, akkor az akadály megszűnésétől számított három hónapon belül akkor is lehet érvényesíteni a követelést, ha az már lejárt, vagy három hónapnál kevesebb idő van hátra. Állította, hogy az igényérvényesítési-, illetve keresetindítási jogának határideje - az elévülés nyugvásának szabályai szerint - az akadály megszűnésétől számítható, vagyis amikor ténylegesen a felszámoló minden információ birtokában volt és dönteni tudott a perindítás tényéről, azaz minden irat átadása került számára. Ez az időpont pedig 2010. december 6. napja volt. Megítélése szerint az ettől az időponttól számított 90 napos perindítási határidőt nem mulasztotta el, azon belül a keresetlevelét benyújtotta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az ítéletábrának a Pp. 256/A.§-ának (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábra a Pp. 256/A.§-ának (4) bekezdése alapján - utalva a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének f) pontjára - a fellebbezést tárgyalás tartása nélkül bírálta el.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a felperes keresete határidőben történő előterjesztésének elbírálásához szükséges jelentős tényeket illetően teljes körűen feltárta, azt helyesen állapította meg. Helytállónak találta az ítéletábra az abból levont jogi következtetését is és annak indokaival is egyetértett. A felperes fellebbezése nem tartalmazott olyan új tényre, vagy körülményre hivatkozást, amely annak megállapítására adhatott volna alapot, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából lényeges tényeket illetően a tényállást tévesen, vagy pontatlanul állapította meg, vagy helytelen jogi következtetésre jutott. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokai alapján - a Pp. 254.§-ának (3) bekezdésére utalással - helybenhagyta a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése szerint.

Az ítéletábra csupán a fellebbezésben foglaltakra tekintettel emeli ki a következőket:

A Ptk. 326.§-ának (2) bekezdésében szabályozott elévülés nyugvására irányuló hivatkozás esetén a bíróság megítélésére tartozik annak az eldöntése, hogy a felperes a konkrét ügyben ténylegesen és hibáján kívül volt-e akadályoztatva abban, hogy a jogait érvényesítse.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a felszámolószervezet 2010. október 27. napján a peres felek közötti szerződésekről, köztük a kereseti kérelemmel érintett szerződésről tudomást szerzett. A Cstv. 40.§-ának (1) bekezdésében rögzített 90 napos határidő a Cstv. egyéb rendelkezéseivel összevetve pedig nem hosszabbítható meg azzal a 45 napos határidővel, amely a felszámolószervezet részére arra vonatkozóan áll nyitva, hogy a hitelezői igény elismeréséről döntsön.

A szerződésről való tudomásszerzéstől számított három hónapnak elegendőnek kell lennie arra, hogy a felszámoló eldönthesse azt, hogy kíván-e valamely szerződés érvénytelensége iránt a Cstv. 40.§-ának (1) bekezdése alapján pert indítani. A felszámolószervezet a felszámolás elrendeléséről az arra vonatkozó kérelem benyújtásáról, illetve a részére 2010. október 27-én megküldött iratokból a perrel érintett szerződés megkötésének időpontjáról tudomással bírt. Felszámolószervezetként elvárható tőle az, hogy miután az okiratokat megkapta és ismert előtte, hogy 90 napos határidő áll számára rendelkezésre a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereset benyújtására, az okiratokat átvizsgálja és a törvény által megadott határidőben a pert megindítsa.

Az adott esetben menthető oknak nem minősül az a körülmény, hogy a felperes volt ügyvezetőjével az iratátadás folyamatos volt és az 2010. december 6. napján zárult le, ugyanis a felszámoló semmilyen olyan egyéb tényre nem hivatkozott, amely kifejezetten akadályozta volna a keresetindítását, illetve nem állította olyan okiratoknak a felperes ügyvezetője általi átadását, amelyet az alperes korábban számára 2010. október 27. napján ne küldött volna meg.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az alperes érdemi védekezésében foglaltakat nem vizsgálta, nem is vizsgálhatta, mert elsősorban abban kellett döntenie, hogy határidőben került-e benyújtása a kereseti kérelem, vagy sem.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése, valamint „Az illetékekről” szóló, 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 74.§-ának (3) bekezdése folytán irányadó „A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban” tárgyú 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése, valamint 15.§-ának (1) és (3) bekezdései alapján az Itv. 62.§-a (1) bekezdésének i) pontjában rögzített felperesi illetékfeljegyzési jogra tekintettel feljegyzett és a 2012. január 1-jétől hatályos Itv. 46.§-ának (1) bekezdésében megállapított maximális 2 500 000 Ft fellebbezési illetéket viselni köteles.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban (igazolt) költsége nem merült fel, ezért annak tárgyában az ítéletábrának nem kellett rendelkeznie.

Debrecen, 2012. november 27.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit sk. a tanács elnöke - előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró, Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

-kiadó-